

[Indenrigs- og boligministeren.]

uefterrettelige og sendrægtige boligminister, som ikke har været i stand til — ikke alene nu, men endogså tidligere — at fremsætte forslag til revision af lejeloven og boligstøtteloven. Forholdet er imidlertid det, at det ikke har været mig muligt med den tid, der har været til rådighed, at komme igennem med forslag i så henseende.

Min forgænger som minister, det ærede medlem hr. Aksel Møller, slog gentagne gange på, at der nu var gået 4 måneder. Ja, det er rigtigt, kalendermæssigt set, selv om man nok bør regne et par uger fra i jule-tiden. Jeg gør dog opmærksom på, at jeg har fået pålagt et hverv af min ærede forgænger — som jeg tillader mig at regne med betød, at han har en vis tillid til mig — da han gjorde mig til formand for samfærdselskommissionen, og det har ikke medvirket til, at jeg har fået mere tid til min rådighed. Jeg beder altså det ærede medlem hr. Aksel Møller også tage dette i betragtning, idet jeg forudsætter, at han er enig med mig i, at et formandsskifte der ville betyde, at afgivelsen af den endelige betænkning fra samfærdselskommissionen ville blive skudt ud i fremtiden, hvad jeg ikke tror den vil blive, så længe jeg er formand for den.

Løvrigt vil jeg gerne sige, at alle de synspunkter, der er kommet frem her, jo egentlig hører hjemme under behandlingen af de forslag til revision af lejelov og boligstøttelov, som jeg senere agter at fremsætte. Det er rigtigt, at der i boligministeriet ligger et meget stort materiale; der er for så vidt nok at tage af, og opgaverne er mangfoldige. Det, det drejer sig om for mig, er i virkeligheden at søge tilvejebragt en virkelig gennemgribende revision af begge de love, der her er tale om, på en sådan måde, at de kan bære et stykke ud i fremtiden.

Når min forgænger, det ærede medlem hr. Aksel Møller, kritiserer, at der kommer til at gå for lang tid, inden jeg kommer med de egentlige revisionslovforslag, vil jeg dog gerne hertil sige, at selvom jeg måske nok, da jeg overtog boligministeriet igen, havde

visse forudsætninger, som det ærede medlem hr. Aksel Møller ikke havde, da han tiltrådte som boligminister, er der alligevel foregået en sådan udvikling på disse områder, at jeg har været nødt til at tage spørgsmålet op fra bunden. Jeg vil minde om, at det ærede medlem med al sin dygtighed og sit initiativ havde svært ved at finde melodien, da han blev boligminister, og således har der også for mig været visse vanskeligheder. Det ærede medlem var dog så venlig overfor mig at bemærke, at de lovforslag, der lå derovre, havde han ikke regnet med ville blive fremsat, og for at blive i terminologien med tonen og melodien vil jeg sige, at det partitur kan jeg ikke dirigere efter.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Lorentzen, der taler om det gamle lejeniveau og det nye og dyrere lejeniveau, at der er jo ikke eet gammelt lejeniveau, men der er flere. Skal man regulere på det område, vil det betyde, hvad jeg tror det ærede medlem hr. Lorentzen er enig med mig om, et meget stort administrationsapparat, og vi skulle jo helst efter det ærede medlems mening — og også efter min — mest muligt søge at undgå overflødig administration.

Overfor talen om den høje leje i det dyre byggeri vil jeg endvidere sige, at der er folk, som sidder i gamle lejligheder i kondemnerede ejendomme, saneringsmodne lejligheder, og som virkelig efter forholdene betaler en uhyrlig leje, forholdsvis langt større end den, folk må betale i de nyere ejendomme, hvor de får mange bekvemmeligheder for pengene. Jeg skal dog ikke på nogen måde fastslå, at lejen ikke er for høj i det nye byggeri, det har jeg givet udtryk for så mange gange.

Det ærede medlem hr. Lorentzen erkendte, at der knytter sig mange faktorer til spørgsmålet, men han mente, og det samme mente det ærede medlem hr. Aksel Møller, at det var for stort et krav, at forlange en forlængelse til 1. april 1955. Jeg er af den opfattelse, at det på det ømfindtlige område, som byggeområdet er, er nødvendigt, at de, der ønsker at bygge, er nogen-